

ŽUPNE OBAVIJESTI

28.9. PONEDJELJAK: **7.30 + Šimunović Andja**

29.9. UTORAK: **Sv. Mihael, Gabrijel i Rafael, arkandeli; blagdan
7.30 + na čast svetim anđelima i arkandelima - zahvala**

30.9. SRIJEDA: *Sv. Jeronim, prezbiter i crkveni naučitelj - spomandan
- kapelica 7.30 + Mišak Mijo*

1.10. ČETVRTAK: *Sv. Terezija od Djeteta Isusa, djevica i crkvena naučiteljica; spomandan
7.30 + roditelji Mikulić, ob. Mikulić i Domiter*

2.10. PRVI PETAK: *Sveti Anđeli Čuvari - spomandan
7.30 + Magić Mijo, Dragutin i Josip
19:00 Klanjanje pred Presvetim*

3.10. SUBOTA – **19.00 skupna sv. misa:**

+ Mišak Mijo i roditelji; + Špiranec Stjepan god., + Straga Tomo i Marija; Jagačić Valent i Helena; + Skupnjak Vjekoslava i rod.; + Hrman Milka god., Josip i Jagačić Mijo; + Kosec Ivan i Terezija; + Hrastić Branko i Vitković Ivan; + Bartulović Ivan i Ljubica god., + Lučić Jozo i Andja, + Mišak Katarina, Josipa (ž.) i Franjo Tuđan; + Sv. Anti za zdravlje; + Duhu Svetomu – za obitelj i Božji blagoslov; + Hren Branko; + na čast sv. Anti, + Skupnjak Pavao god., Cafuk Štefanija i Juraj, + Filipašić Vjekoslav, roditelji Skupnik; + Govedić Nikola, Borko Stjepan, Levatić Slavko; + na čest Gospa od Brze Pomoći – za ozdravljenje; + Gregurić Franjo i sinovi, Josip; + Sv. Franji – za zdravlje; + Skupnjak Ivan (Radnička); + Šardi Jelena i Ivan; + Skupnjak Ljubica, Pavao, Stjepan i Ivan

SLJEDEĆA NEDJELJA: 4. listopada 2020. – 27. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Hrman Milka god. i Josip

11.00 + Kosec Franjo i Ana

15.00 sati: listopadska pobožnost!

- **TISAK:** novi broj župnog listića, Glas Koncila
- i ove nedjelje akcija **Glasa Koncila** – promicanje kulture čitanja katoličkog tiska: bez obaveze uzmite svoj besplatni primjerak; ponesite svojoj obitelji i čitajte! Akcija traje četiri nedjelje (od 20.9. do 11.10.2020.)
- **prilika za sv. ispunjaj:** svakog dana prije svete mise.
- **u petak je prvi petak u mjesecu: u 19:00 sati - euharistijsko klanjanje!**
- župni vjerouauk: - za pravopričesnike: **u petak u 14:30 sati;**
- za krizmanike: **u petak u 15:30 sati.**
- susret ministranata: **u subotu u 10:00 sati.**
- **akcija Hrvatskog crvenog križa: dobrovoljno darivanje krvi: 1. listopada 2020., od 9:00 – 13:00 sati u prostorijama DVD-a Trnovec.**

Godina XII.

Broj 39 (612)

27. rujna 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

26. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Ez 18, 25-28

Psalam: Ps 25, 4b-6.7b-9

Druge čitanje: Fil 2, 1-11

Evangelije: Mt 21, 28-32

U Kristu imamo sve ideale, jer je Kralj,
jer je Ljubav i jer je Bog.

— *Sv. Josemaria Escriva*

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Nepravda nas sve pogađa. Tijekom odrastanja susrećemo se s raznim oblicima nepravde. U školi, na fakultetu, na radnom mjestu, zapravo bilo kamo pogledamo nepravda je prisutna. Ponekad je ona nama stvarno nanešena, a ponekad je ona naše opravdanje za naš nemar ili lijenost, kao u školi na primjer. Ako netko ne uči, misli da sve zna i dobije lošu ocjenu, okrivljuje učitelja ili profesora za svoju lošu ocjenu, jer njega eto profesor ne voli, voli samo štrebere. Često smo u opasnosti i samoga Boga okriviti da je nepravedan, poput Izraelaca u prvom čitanju.

Bog preko proroka Ezekiela govori narodu: „Vi velite: Put Gospodnjii nije pravedan!“ Za vrijeme proroka Ezekiela, izraelski se narod nalazio u babilonskom ropstvu. Izraelci za svoje stanje optužuju Boga da je zloban, da sjedi na oblacima i zabavlja se ljudskim nevoljama. Nevjerojatno je koliko seže ljudska tvrdoglavost. Lakše je nekoga drugoga okriviti za svoj promašaj, nego prihvatići odgovornost. Vidljivo je to već na prvim stranicama Biblije. Adam optužuje Eve da mu je dala jesti sa stabla spoznaje, a Eva optužuje zmiju. Tako i mi uvijek imamo nekoga za optužiti, počevši od roditelja, pa prijatelja, školstva, Crkve, stranke ove ili one, i tako unedogled, sve dok ne bismo na koncu optužili i samoga Boga za neku od naših neprilika.

No, Bog nastavlja: „Nisu li vaši putovi nepravedni?“ Bog nam zapravo daje jedan ispit savjesti, odnosno daje nam priliku vidjeti gdje smo mi to sagriješili. Možda ne uviđam svoju lijenost, možda ne vidim svoju svadljivost, ili sebe, možda i nesvesno, uvijek stavljam u prvi plan, ne brinući o tuđim brigama i problemima. Zanemarujem li svoje roditelje, supružnika, djecu, rodbinu, prijatelje, odnosno svakoga onoga koga mi Bog stavlja na životni put? Zar stvarno mislim da sam savršen, a svi oko mene su zločestii?

Bog nam preko proroka Ezekiela daje priliku kako bismo uvidjeli svoje mane i nesavršenosti i potrudili se promijeniti. Želi nam reći da ako smo bili nepravednici pa se obratimo, zaboravit će nam se grijesi, a ako smo bili pravedni pa počnemo činiti nepravdu, zaboravit će nam se dobra djela. Da je bitna čovjekova unutarnja želja za promjenom vidljivo je i u evanđelju gdje Isus kori farizeje jer su se predstavljali kao pravedni, a zapravo su bili nepravedni. „Carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo nebesko.“ Carinici i bludnice su najveći grešnici, ali su se ipak na Ivanovo propovijedanje obratili. Zbog toga će i biti spašeni.

Iz toga se mogu izvući dva zaključka. Prvi je da nema grijeha kojega Bog ne može oprostiti i nema takvog grešnika kojega Bog ne želi uzeti pod svoje okrilje kao ljubljeno dijete. Drugi je da ne smijemo sebe smatrati pravednjima od drugih. O tome sud donosi samo Bog. Po Kristovu primjeru moramo s radošću gledati na one koji se vraćaju svetoj vjeri, a ne govoriti: „Ovaj je ovakav, a onaj onakav...“ I sveti apostol Pavao je bio progonitelj, a na kraju je postao gorljivi propovjednik. Zato pazimo da sebe gledamo „u košu“ s „carinicima i bludnicama“, onima koji žele iskreno doći do obraćenja srca, a potom i života, a ne da bismo sebe smatrali svetijima od drugih „jer Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost.“ (1 Pt 5,5)

Dominik Hrupek

SVETI ANĐELI ĆUVARI

“Anđeli su svjetla zapaljena na Svjetlu što nema početka” – piše o njima sv. Ivan Damaščanin.

“Svjetlo bez početka” sam je beskonačni Bog. A svaki anđeo, pa tako i anđeo čuvar, svijetlo je duhovno, nebesko biće koje stalno gleda Božje lice uživajući u praiskonskoj Božjoj blizini i prisutnosti. I nije to samo neko pobožno razmišljanje o anđelima, već ozbiljan nauk koji se temelji na ugledu Svetoga pisma. Isus, govoreći o navođenju na grijeh, kaže: “Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih malenih, jer anđeli njihovi, kažem vam, na nebesima neprestano gledaju lice Oca moga nebeskog” (Mt 18,10).

Anđeli su prvijenci Božjega stvaralačkog djela, obdareni pobjedonosnom snagom protiv svakoga zla u svijetu, a puni jedinstvene ljubavi prema nama ljudima. Oni nas mogu štititi, voditi, braniti od svakoga zla po dušu i tijelu, našoj duši davati spasonosne poticaje. Naš anđeo čuvar može nam biti veoma vjeran životni prijatelj. To dokazuju toliki primjeri iz života svetaca i pobožnih kršćana. A na nama je hoćemo li taj dar, što ga nebo pruža, prihvatići ili ne.

Vjerujemo li u svog anđela čuvara, pouzdajemo li se u njega? O njemu je pisano: “Bog anđelima svojim – dakle i mome anđelu čuvaru – zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim” (Ps 91,11). Bog nas ne sili na vjeru u anđela čuvara, na pouzdanje u njegovu pomoć. On poštiva našu slobodnu volju. Mi možemo u njega vjerovati, zazivati ga ili ne. Mi možemo s njim prijateljevati kao što se prijateljuje s drugim prijateljem ili ga jednostavno zaobilaziti, ne znati za njega, kao da uopće ne bi postojao.

Papa Pio IX. rado je i često pripovijedao o doživljaju što ga je kao dječak doživio, a koji dokazuje čudesnu pomoć njegova anđela čuvara. On je u očinskoj kućnoj kapelici kao dječak svaki dan imao dužnost posluživati kod svete mise. Dok je tako jednoga dana ministirao, osjetio je u srcu neku neobičnu tjeskobu i strah. Nije znao zbog čega je to. Čak je osjetio kako mu srce u grudima snažno lupa. Stoga je i nehotice okrenuo pogled na drugu stranu oltara, kao da traži nečiju pomoć. Tamo je ugledao lijepa mladića koji ga je pogledom k sebi zvao. Zbunjen tim viđenjem, nije se usudio maći s mjesta. No ta ga je svijetla prilika zvala k sebi još jače i izrazitije. Dječak je tada skočio i prešao na drugu stranu. Prikaze nestade. No u isti čas pade s oltara teški svetački kip i to upravo na ono mjesto na kojem je mali ministrant netom klečao. Dječak, kasnije svećenik, biskup i papa, često je pripovijedao o tom nezaboravnom doživljaju svoga djetinjstva, slaveći ga kao zaštitu i vodstvo svoga anđela čuvara.

I s pravom, jer je jedno od nepojmljivih Božjih velikih djela to što je čovjeku dao vlastitog anđela da mu bude zaštitnik duše i tijela. Samo Sveti pismo kaže “da postoje službujući duhovi, poslani na službu onima koji žele postići spasenje”. Anđeo je uz Isusa na Maslinskoj gori. On će kao konačni pobjednik opet doći s neba “sa svojim anđelima” (Mt 5,31). Prema tome, iz Božje objave jasno doznajemo o stvarnosti svetih anđela. S tom stvarnošću ozbiljno računajmo u svome životu!